

Zima v Příchovicích

Viktor Vorlíček, akademický malíř a grafik

Obrázek působí idylicky, téměř pastorálně. Zimy na Příchovicích však příliš idylické nebyly, naopak, byly pověstné svou krutostí. Po uklidnění bouří byly atrakcí pro množství těch, kteří obec navštívili. Turnovský rolník a písmák Josef Dlask si zapsal k roku 1839: „Tohoto roku hned napad velký sních, zde 1½ lokte, na hora 2½ lokte. Na horách na Příchovicích udělali do kostela díru pod sních 15 loket a mrtvý těla nechali ve sněhu až do svátků velikonočních. Pak je dávali do země. A v barákách mnohých lidé pomřeli a hladem pošli“. Ve 20. století se od r.1905 vždy po dvaceti letech opakovaly velké nadílky sněhu, které potrápily, a dodnes mnohdy trápí, místní občany. U návštěvníků z měst se však těší velké oblibě. Jezdí se sem nadýchat čistého vzduchu, zasáňkovat a zalyžovat si, svézt se na snowboardu nebo si jen odpočinout při procházce zasněženou krajinou.

Zima w Příchovicach

Viktor Vorlíček, akademicki malarz i grafik

Ilustracja sprawia wrażenie idylliczne, niemal pastoralne. Zimy w Příchovicach wszak za bardzo idylliczne nie były, przeciwnie - były wyjątkowo ciężkie. Po przejściu śnieżycy stanowiły inspirację dla wielu, którzy miejscowość odwiedzili. Turnowski rolnik i pisarz ludowy - Josef Dlask zanotował odnośnie roku 1839: „Tego roku wnet napadł śnieg wielki, tu 1½ łokcia, na górze 2½ łokcia. W górach na Příchovicach zrobili u kościoła dziurę pod śnieg na 15 łokci a martwe ciała zostawili w śniegu aż do Świąt Wielkanocnych. Później dawali je do ziemi. A w wielu domach ludzie pomarli i z głodu zesli“. W XX w., a to od roku 1905, zawsze co dwadzieścia lat zdarzają się duże opady śniegu, które doświadczają do dzisiaj miejscową ludność. Wśród gości z miasta, cieszą się jednak wielkim powodzeniem. Przyjeżdża się tu poodychać świeżym powietrzem, pojeździć na sankach, nartach oraz snowboardzie lub tylko odpocząć podczas spaceru zasnieżoną krainą.